

Η Ι. Μονή Τριών Ιεραρχών Ιασίου και το Άγιο Όρος

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=89775>]

Αργότερα, οι Φαναριώτες ηγεμόνες θα επιβληθούν χάρη στις ευεργεσίες προς το молδαβικό αυτό μοναστήρι. Έτσι, έδιναν 150 τάληρα ετησίως, για να αγοράζονται 200 οκάδες κεριού, το 1744 ο Μιχαήλ Ρακόβιτσας, το 1763 ο Κωνσταντίνος Τσεχάνος και το 1775 ο Αλέξανδρος Ιωάννης Υψηλάντης[28]. Από τον Νικόλαο Μαυροκορδάτο της Μολδαβίας έλαβε η Μεγάλη Σύναξη 200 γρόσια ετησίως, το 1714. Κατά τη διάρκεια των ετών 1692-1733, η Κοινότητα του Αγίου Όρους λάμβανε ακόμη χρήματα από τη μονή των Τριών Ιεραρχών. Υπάρχει και μια καταγραφή των ελεών που απεστάλησαν στο Άγιον Όρος, από τη Μολδαβία, και από τη Βλαχία, κατά τη περίοδο 1694-1742[29].

Εν τω μεταξύ, η μονή των Τριών Ιεραρχών ερημώθηκε, αλλά ανεγέρθηκε γύρω στα 1741-1742. Στα 1804-1806 ανεγέρθηκε ο πύργος του κωδωνοστασίου, με τη βοήθεια των Αγιορειτών πατέρων[30] και το 1809 έκανε αναστηλώσεις ο αρχιμανδρίτης Σεραφείμ Καρακαλλινός, ηγούμενος τότε στην ίδια μονή[31]. Ο ίδιος ο Σεραφείμ έκανε επιδιορθώσεις και στο μετόχι του Αγίου Αθανασίου-Κοπού, το οποίο *“ύψωσε με πολύ δαπάνη, εκ βάθρων, αφού το βρήκε χαλασμένο, το έτος 1809 μ.Χ.”*[32].

Ο Σεραφείμ διορίστηκε ηγούμενος στους Τρεις Ιεράρχες μετά τον Κωνσταντίνο Γρηγοριάτη[33], στον οποίο η Κοινότητα επέβαλε κάποιους όρους με σκοπό την εκκαθάριση της δύσκολης κατάστασης της Μονής του Ιασίου. Αυτό έγινε διότι, πολλές φορές, οι διορισμένοι ηγούμενοι δούλευαν προς όφελος της δικής τους μονής ή για προσωπικό τους όφελος, ώστε τα χρήματα που χρέωναν στην Κοινότητα δεν έφταναν ποτέ εκεί.

Με ημερομηνία 6 Απριλίου υπάρχει ένα συμφωνητικό γράμμα του νέου ηγουμένου, Κωνσταντίνου Γρηγοριάτη, στο οποίο δηλώνεται ότι, με απόφαση της Κοινότητας του Αγίου Όρους, οι έξαρχοι τον διόρισαν ηγούμενο της Μονής των Τριών Ιεραρχών στο Ιάσι, με τους παρακάτω όρους:

1. Η διάρκεια της ηγουμενίας του ορίζεται σε επτά χρόνια και στο διάστημα αυτό, η Κοινότητα δεν έχει το δικαίωμα να τον διώξει από τη θέση του, χωρίς σοβαρό λόγο.
2. Το ετήσιο ενοίκιο που ο ηγούμενος χρωστάει προς την Κοινότητα καθορίζεται σε 7.500 γρόσια, τα οποία θα καταβάλλονται σε τρεις δόσεις στους επιτρόπους του Αγίου Όρους.
3. Ο ηγούμενος δε θα αποδίδει λογαριασμό προς την Κοινότητα.
4. Τα έξοδα για τη συντήρηση της μονής και των μετοχίων της δεν πρέπει να αποβαίνουν εις βάρος του ετησίου ενοικίου προς την Κοινότητα.
5. Θα παραδώσει στο τέλος της θητείας την κινητή και ακίνητη περιουσία της μονής, ενώ το πλεόνασμα θα ανήκει στον ίδιο.
6. Απαγορεύεται η ανταλλαγή ή η πώληση ακίνητης περιουσίας της μονής.
7. Οι δωρεές των χριστιανών θα περιέρχονται στο μοναστήρι και όχι στον ηγούμενο.
8. Αν κατά το τέλος της ηγουμενίας του βρεθεί χρέος, αυτό θα εξοφλείται από τον ηγούμενο, ενώ ο ίδιος θα αντικαθιστά οποιοδήποτε αντικείμενο λείπει.
9. Σε περίπτωση πολέμου, το ετήσιο ενοίκιο δε θα καταβάλλεται.
10. Αν συμβεί πυρκαγιά στο μοναστήρι, ο ηγούμενος οφείλει να ειδοποιήσει την Κοινότητα, η οποία θα φροντίσει για την αποκατάσταση των ζημιών.
11. Ο ηγούμενος οφείλει να καταβάλει στους τέσσερις Εξάρχους, που τον είχαν εγκαταστήσει στη μονή 1.000, γρόσια για τα έξοδα τους.

Για την τήρηση των όρων αυτών από τον Κωνσταντίνο, εγγυάται η μονή Γρηγορίου. Αν αυτός αποδεχθεί ανίκανος ως ηγούμενος, η Κοινότητα έχει το δικαίωμα να τον καθαιρέσει. Σε περίπτωση που ο ίδιος πεθάνει, κληρονόμος του, αλλά και υπεύθυνος απέναντι στην Κοινότητα, θα γίνει η μονή Γρηγορίου[34].

[Συνεχίζεται]

[28] V. A. URECHIA, *Istoria românilor*, II (1774-1786), Βουκ., 1896, σ. 103-104.

[29] Χ. ΓΑΣΠΑΡΗ, *Άρχείο Πρωτάτου....*, κωδ. 3, σ. 16-17, αρ. 32-34.

[30] STOICESCU, *Repertoriul bibliografic....*, σ. 480-485.

[31] STOICESCU, *Repertoriul bibliografic....*; Μαθαίνουμε από δύο έγγραφα του αρχείου του Πρωτάτου ότι ο Σεραφείμ Καρακαλλινός, ηγούμενος των Τριών Ιεραρχών, λόγω της πυρκαγιάς και του σεισμού που έγιναν, δανείστηκε κατά τα έτη 1806-1821, για την αντιμετώπιση των εξόδων της επιδιόρθωσης και ανέγερσης κτηρίων που είχαν καταστραφεί – ΓΑΣΠΑΡΗ, *Άρχείο Πρωτάτου....*, κωδ.

6, αρ. 21 και 22, σ. 136-137.

[32] N. IORGA, *Inscripții din Bisericile României*, 1905, II, σ. 447; G. BALȘ, *Bisericile și mănăstirile moldovenești.....*, σ. 128.

[33] Όντως, ο Σεραφείμ δεν ήταν διάδοχός του Κωνσταντίνου, αλλά του Μελετίου Ιβηρίτη και του Συνεσίου Χιλανδαρινού. Όμως, ο Κωνσταντίνος ήταν εκείνος στον οποίο, για πρώτη φορά, του επιβλήθηκαν οι όροι αυτοί – ΓΑΣΠΑΡΗ, *Άρχείο Πρωτάτου.....*, κωδ. 6, αρ. 20, σ. 136. Όσον αφορά το ζήτημα των καταχρήσεων που έκαναν πολλές φορές οι ηγούμενοι στα αθωνικά μετόχια της Μολδοβλαχίας, κάποιος Χάτζη-Σάββας ομολογεί στις 4 Ιουλίου 1784, με γράμμα προς την Κοινότητα, ότι ο Ιγνάτιος ηγούμενος των Τριών Ιεραρχών είχε αναθέσει σε ειδικούς τη σύνταξη πλαστών καταστίχων με σκοπό την κατάχρηση χρημάτων της μονής. Στα κατάστιχα αυτά, ο Χάτζη-Σάββας είχε φροντίσει να καταχωρηθούν και άλλα 15 πουγγιά ως δήθεν έξοδα της μονής. Για το λόγο αυτό ζητά συγχώρηση για την ιεροσυλία που είχε διαπράξει – ΓΑΣΠΑΡΗ, *Άρχείο Πρωτάτου.....*, κωδ. 3, αρ. 15, σ. 47. Για όλα αυτά, το 1784, η Μεγάλη Σύναξη διέταξε τους τότε επιτρόπους της να διενεργήσουν έλεγχο στους λογαριασμούς του ηγουμένου Ιγνατίου Λαυριώτη και να διορίσουν άλλο ηγούμενο στην παραπάνω μονή – ΓΑΣΠΑΡΗ, *Άρχείο Πρωτάτου.....*, κωδ. 3, αρ. 16, σ. 47; αρ. 18, σ. 48.

[34] ΓΑΣΠΑΡΗ, *Άρχείο Πρωτάτου.....*, κωδ. 6, αρ. 61-62, σ. 158-9.